

ACCIÓ

SETMANARI
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
ASSOCIACIÓ CATÒLICA
FERRERS, 38 1. • TELÈFON, 83
PREU DE SUBSCRIPCIÓ
TRIMESTRE, 1'50

ANY XX

VILAFRANCA DEL PENEDÈS 7 DE JULIOL DE 1928.

NÚM. 1010

Les pelegrinacions a Lourdes

LOURDES—deia el nostre bisbe Dr. Torres i Bages—és una augusta apologia de la Mare de Déu; no una apologia feta pels homes, sinó pel mateix Déu. És una satisfacció solemne de la doctrina de l'Església catòlica sobre el poder d'intercessió de la Verge Maria. Les raons dels teòlegs, les explicacions dels doctors ascètics i místics, l'eloqüència dels pares de l'Església, les fervoroses exhortacions dels sants, el sentit íntim de la pietat popular que reconeixia en Nostra Senyora, usant la frase d'un pietós escriptor, una omnipotència per gràcia, les mateixes definicions de l'Església que han teixit com una corona dogmàtica d'excel·lències a la Regina de cels i terra que la constitueix superior a tota altra criatura humana i angèlica, tot aquest cúmul de glòries de la Verge Maria, el mateix Déu l'ha volgut sancionar, no amb un oracle celestial que l'aprové de paraula, perquè ja és oracle de Déu la Santa Mare Església quan defineix els dogmes de la fe, sinó que ha volgut sancionar amb fets meravellosos, amb aparicions i miracles, ni més ni menys que llegim en els successos sobrenaturals que relaten l'Antic i el Nou Testament i la història de l'Església, amb la qual cosa no solament la glorificació de l'Església és completa, sinó que el conjunt de fets prodigiosos de Lourdes constitueix una confirmació de la història del sobrenatural al món, un capítol vivent que no s'ha d'anar a compulsar als arxius de l'antiguitat, sinó que les proves són evidents i tothom de bona voluntat pot, per si mateix, fer la compulsació dels fets prodigiosos succeïts amb la invocació de Maria Santíssima en el misteriós santuari de Lourdes.

«La Verge de Lourdes—afegeix el gran bisbe—és la Verge del Roser, amb les mateixes roses, amb el mateix Rosari, amb els mateixos miracles. És una nova florida d'aquell Roser que per celestial disposició el nostre Pare Sant Domènec plantà no gaire lluny de Lourdes com l'antídot més poderós contra l'heretgia. El Roser ha brotat de nou a les fresques valls del Pireneu, i si d'allà, on començà a resar-se en la nostra pròpia llengua, el Rosari s'estengué per tot el món, també ara d'allà ha de venir la influència restauradora de la pietat cristiana per mediació de la Immaculada Verge Maria.»

Si aquestes paraules, dites en ocasió del cinquantenari de l'aparició de la Verge Maria a la Bernadeta, eren aleshores oportuníssimes, ara ho són doblement. Han passat vint anys més d'aquella data i s'han acomplert enguany els setanta de l'aparició, i a través d'aquestes anyades Catalunya, com tot el món catòlic, s'ha lligat més a Lourdes amb el vincle dolcíssim de la fe. Els prodigis s'han repetit centenars de vegades, constantment les mans de la Verge s'han posat propícies damunt els malalts que tostemps han acudit a prosternar-se als seus peus. Precisament enguany la devoció lourdesiana ha estat palesada de guisa ben remarcable. Només a Catalunya sol els pelegrins han assolit el nombre de 12000, ultra 700 malalts hospitalitzats i 200 no hospitalitzats.

Quan tot just retornen de Lourdes els pelegrins catalans ens plau d'anotar com és aconhortadora la perenne manifestació de fe que es produeix al gran Santuari pireneic. I en donar la benvinguda als romeus, especialment als vilafraquins, desitgem de tot cor que el dolç esguard de Nostra Senyora de Lourdes els sigui guiatge tothora i els preservi de caure en pecat.

DEL CAMÍ

Ramon Ramon i Vidales

DIUMENGE passat, a la simpàtica vila del Vendrell, va honorar-se la memòria de Ramon Ramon i Vidales.

Aquest home tan senzill, tan dolç, tan auster, sigui homenatjat digníssimament per la vila que pla bé ell estimava. I en festejar-lo, el clos nadiu on transcorregué la seva vida serena i patriarcal, va ornar-se d'una llum pura que transfigurava bellament els rostres d'una multitud vibrant d'emoció.

Recordo com si fos avui Ramon Ramon i Vidales. El recordo d'una fàiso categòrica, amb uns trets característics que no se m'han pas esborrat de l'enteniment. Aquelles faccions marcades, d'una brunesa forta, on lluïen uns ulls entre pregons i bellugadissos, on la boca es retallava ombrejada pel mostatxo negre, i aquella rialla que no se què tenia i on no s'hi endevinava gens de fel... Vertaderament l'home feia l'obra i l'obra, espi ritual i plena d'ingenuïtat, revelava la bonesa d'un cor on no hi cabien malícies, ni baixes petiteses ni rancúnies. Perquè jo no sé imaginar-me el poeta i el saineter, que arrencava del mateix poble els personatges realíssims, extraient-ne l'essència per a donar-los una valor simbòlica, sense que un bri d'enyorrança vulgui entelar-me la seva imatge que m'acompanya delitosa.

Hi ha homes que se'n van no dient-nos res, altres que us deixen i us els sentiu misteriósament per sempre lligats a vosaltres. Aquest home de la vila joliva, franca i oberta del Vendrell, que va passar a prop nostre modest i tendríssim, encisat pels costums pairals i amb una foguera íntima que li cremava el pit, és d'aquells que s'arrelen més endins de col·lectivitat quant menys poden corporalment albirar-los. Pasta innata d'amor, vessadors ultrancers d'amor, ens sentim atrets i suggestionats per l'amor que semblaren polítics i generosos. Són homes excepcionals i magnífics, l'obra dels quals és claror i esperança i joia, que al donar-se al poble ardidament contribueixen, d'una llei perfecta i definitiva, a formar-lo com és ell per ventura i a insufflar-li l'alè que els mou i l'ànima de visions benaurades que els trasbalsa.

Ramon Ramon i Vidales és dels que no deuen oblidar-se i, mentre rutllin les festes majors nostrades, mentre els braus Xiquets alcin llurs castells i espadats sobers, mentre

Qüestió eterna

UN dels llibres més interessants i de més transcendència entre els que han aparegut suara és el que Mossèn Àngel Carbonell, pvre. ha publicat amb el títol de «El colectivismo y la ortodoxia católica».

Poques vegades s'haurà escrit un estudi tan extens i mes-trívol de les qüestions socials del nostre temps observades amb punt de vista ortodoxe. El llibre va dedicat a Sant Francesc d'Assís «gran sembrador de bondat, amador de les turbes humils», i certament que la dedicatòria no resulta fora de lloc. Mossèn Àngel Carbonell mira amorosament els humils, aquells per als quals la terra ha estat també creada (Sant Ambrós: «La terra ha estat creada igualment per a tothom, rics i pobres; per què vosaltres, els rics, us apropieu la terra, amb exclusió dels pobres?»), els estima amb passió franciscana. I amb aquesta amor al cor Mossèn Àngel Carbonell ha fet un llibre meritíssim que mereix ésser llegit per tothom qui s'interessi per l'eterna pugna entre el que ho té tot materialment, i el que no té res. A continuació donem un fragment de l'obra esmentada. Reconeixem, però, que no és tema, l'estudiat, per a llegir-lo en fragments. Per això aconsellem a qui vulgui conèixer el pensament complet de l'autor, que gusti les idees del dit llibre. Estem segurs que no en restarà decebut.

No intentem, en aquest capítol, descriure extensament la realitat històrica de la qüestió social, però si esbossar una impressió ràpida i fragmentària de la seva magnitud i urgència, i indicar qualques causes actuals que han augmentat l'agitació fins al paroxisme, i semblen orientar el problema vers solucions col·lectivistes.

Qüestió perpètua i universal en la història del món ha estat aquesta que avui s'anomena social, i la manifestació aguda de la qual és el comunisme: «¿Què és el que principalment feia nosa a Soló quan es proposava de donar lleis als atenencs? Els rics que volen conservar llurs riqueses i exigir dels pobres el que aquests els deuen, i els pobres que no poden pagar, i que, a més, pre-

tenen un repartiment de terres. Sota una o altra forma aquesta és la qüestió eterna a la república d'Atenes. A Roma notem una lluita semblant dimanada de la mateixa causa. Entre els patricis i els plebeus no es tracta principalment d'honors i de manar; el que es disputa és el pa que sobra als rics i escasseja als pobres.» (1) Vegeu com Tomàs Moro es fa ressò d'aquest clam etern en la seva «Utopia»: «¿Quina justícia és aquesta que un noble o un plebeu usurer, o algun altre que no s'ocupa en res, o els serveis del qual són poc necessaris, adquireixi amb l'ociositat el viure amb esplendor i regal, i un esclau, un home del camp o de l'obrador, tot i treballant de dia i de nit amb fatiga que no podria tol·lerar una bèstia, guanyi escassament l'aliment que es proporcionen amb menys incomoditat els animals, que ni caminen tan cansats ni els turmenta el témer que els pugui mancar el que necessiten?» Tostemps s'han aixecat veus que han reclamat

l'espiguet de les gralles ressoni agudíssim, havem de saludar al que ens feia ofrena de quadros d'una frescor imponderable.

NOIA DE GURRI.

Associació Catòlica

Demà, diumenge, a un quart d'onze de la nit
ESCOLLIDA FUNCIO TEATRAL

Representació del quadre dramàtic en un acte

Dintre el parany

i la xistosa comèdia en dos actes original d'En Lluís Millà,

El fill del senyor Rafeques

contra l'ús egoista de la propietat i que han refusat l'honestat del fet que s'apliqui a la satisfacció dels apetits d'uns quants una massa de béns subtrèta a les necessitats de la multitud indigent. Aquesta iniquitat ha suscitat, a tots els pobles i a tots els períodes de la història, les temptatives de comunisme, d'ençà de lleis de Minus a Creta i de Pelasg a Arcàdia, fins als moderns col·lectivistes. La raó humana, principalment després que la il·luminà la paraula de Crist, s'ha resistit sempre a admetre com a cosa recta i definitivament irrefutable que es vegi a néixer a uns talment aixafats per l'abundància i a altres podrint-se en femers. Però mai potser com ara no havia estat el problema màxim de l'època.

«Tota la gravetat que entraïna (la qüestió social) es dedueix per la viva espectació que té tots els ànims suspensos, i observant com agita l'enginy dels doctes, la prudència dels savis, les assemblees populars, el judici dels legisladors, els Consells dels prínceps; de tal guisa que no hi ha cap qüestió, per gran que sigui, que preocupi amb més força l'ànim dels homes» (2). L'ebullició ha anat augmentant d'ençà dels temps del Papa dels obrers. El seu bell programa de reformes, el seu memorial de doctrines oblidades, que amb savi i prudent optimisme va proposar a la consideració i a la consciència del món cristià, i tan favorable impressió produí en uns i tan viu espant en altres, s'ha convertit ja en ideologia corrent; i, si bé no ha arribat a la realitat més que una mínima part de la seva fecunda virtut restauradora i renovadora, ningú, ni la burgesia més recalcitrant, ni nega la seva justícia i la seva urgència. El moviment ja aleshores poderós, ha centuplicat el seu ímpetu, i avui es judiquen reaccionàries les reclamacions gosades de fa pocs lustres. Els reduïts nuclis d'algunes ciutats industrials, hermètics cenacles d'idealistes exaltats o penyes d'agitadors, han atret a llur favor i han organitzat per al combat masses immenses en forma de corporacions obreres i de grans partits polítics que han arribat no poques vegades a tenir oberts els camins de la governació de l'Estat. Ningú que consideri els seus interessos o les seves conviccions vinculades en el règim vigent no ha deixat de sentir pregon temor davant les avançades d'aquest exèrcit innumerable, mogut per un arborament desbordant i suggestiu per la convicció de pròxims triomfs.

Aquesta és la qüestió que obsessióna incomptables multituds de la classe social més nombrosa: elles esperen, a no trigar, canvis profunds en la distribució de la riquesa. A totes les nacions aquesta esperança fa bategar fortament milions d'esperits, i es manifesta en multiplicat riquíssima de formes, des de la institució obrera més inofensiva fins al cercle polític o societat secreta revolucionària. En va els intel·lectuals volen desentendre's d'aquestes qüestions tècniques d'economia, i d'aquest aparell complicadíssim de cooperatives i sindicats, poc

De música

EN un article aparegut en el darrer número d'aquest setmanari, es comentava la gestió de la nostra Associació de Música en termes que sense ésser d'una oberta oposició, són més perillosos pel fet d'anar revestits d'una suavitat enganyadora.

El que escriu aquestes ratlles, sense voler entaular polèmica sobre tecnicisme musical, admirador tan sols de l'Art d'Ofèus, no ha pogut sotstretre's al desig d'aclarir certs conceptes de l'esmentat article, considerant que la gestió de la nostra Associació és més lloable i d'agrair que potser cap més a tra de les existents a Catalunya, i en aquest punt, l'esmentat articulista sembla estar d'acord.

Cal reconèixer l'esforç d'aquest grup de joves que s'han imposat el deure de fer gaudir el públic vilafraquí, de cert número de concerts a l'any, fent desfiar per les nostres sales artistes reputadíssims, tant nacionals com estrangers, inculcant en el seus associats l'esperit musical refinat i l'amor i la predilecció a les festes artístiques. La seva bona intenció, i l'haver sabut mantenir durant tres anys aquest entusiasme, hauria de crear en tots nosaltres l'obligació d'encoratjar-los, de sostenir-los, sinó d'altre manera, moralment, perquè segueixin endavant en la seva tasca, evitant-los dificultats que suposo no els deuen mancar.

L'afirmació de l'articulista que la nostra Associació no ens ha proporcionat prou variació en els autors de les obres executades en els diferents concerts donats fins ara, fóra potser adequada en una Música da Camera, a Barcelona, on els oients són, en sa majoria, coneixedors profunds dels diferents estils i sentiments musicals, però en la nostra vila, on

propici al lluïment literari i desbordador de la serenitat artística o filosòfica. En va les classes conservadores formen quadro, tot i posant-se a punt per a la defensa de llurs riqueses en perill i promovent dictadures, que seran contraproduents si no aprofiten el silenci momentani per tal de dur a la pràctica les transformacions justes i necessàries i encarrilar prudentment aquesta torrentada que amenaça inundar-ho tot. En va els elements més assenyats de la societat volen també extingir remors i amenaces amb tímides temptatives de millores, que no deixen content a ningú ni posen remei a res. És a la consciència de tothom que aquesta aspiració vehement, barreja d'odi i de caritat, de generositat i violència, circula impetuosa per les entranyes de la societat i influeix poderosament a totes les seves manifestacions.

ÀNGEL CARBONELL, PVRE.
TRAD. O. M.

1. Balmes «La Civilització».

2. Lleó XIII, encíclica «Rerum novarum».

aquest esperit és encara lluny de sentir-se com caldria, sense que això vulgui dir incomprensió, és necessari, millor dit, és indispensable que els programes siguin una mica de bon pair, com vulgarment es diu.

Estic d'acord amb l'articulista que per al concert de la Simfònica un programa a base de Bach, Beethoven, Wagner, amb quelcom de Mozart, Debussy i algun contemporani rus, hauria estat potser, més adequat. Però jo no sé si l'esmentat senyor sap que aquestes Orquestres, no executen mai el que hom voldria, sinó el que elles imposen, puix que una agrupació musical de conjunt com és aquesta, s'ha d'atendre a les composicions assajades prèviament, portant, dos, tres o quatre programes confeccionats i havent d'escollir un d'ells sense variació de cap classe.

Generalment, aquests programes són compaginats ja de tal forma, que no consten mai de composicions purament clàssiques, sinó que aquestes són alternades amb obres de menys geni musical i per tant, més a l'abast de tothom. És, doncs, això, una tàctica gens desencertada, puix a part que en l'esmentat discuit programa que la Simfònica executà a Vilafranca no hi figurà cap autor que desmereixi de l'importància del concert, posats en el terreny de la cultura musical, és indispensable procurar que el gros públic no s'avorreixi, predisposant-lo així per un altre dia, anant-li infiltrant poc a poc el gust a la bona música que amb el nostre temperament sensible no deixa d'adquirir-se amb bastant rapidesa. Això naturalment, no vol pas dir que tot hagi d'ésser música fàcil, puix tampoc no s'ha de descuidar la part de públic ja competent, proporcionant-li algun plat fort.

Com sigui que l'al·ludit programa reunia, al meu entendre, aquestes dues condicions, no crec que doigui lloc a les censures més o menys encobertes de l'esmentat article.

Com dic, en escriure aquestes ratlles no m'inspira altra cosa que alentir aquests amics de la música perquè no decaiguin en la seva empresa, i em permeto fer present a l'autor de l'article en qüestió que si ell hagués de fer com aquests joves, anar d'un robí a l'altre fent propaganda, anar de casa en casa oferint llotges i seients per tal d'asolir l'èxit d'un concert extraordinari de fi de curs, solventar dificultats sense fi, lluitar amb la manca d'ingressos, pregar sempre als artistes per obtenir una reducció al seu «cachet» habitual per fer possible la seva actuació a Vilafranca, imposar-se un munt de molèsties i despeses, no amb un fi lucratiu sinó per col·locar Vilafranca musicalment al lloc que li correspon, potser no ho faria.

Cal doncs, fer-se càrrec de la realitat i fóra preferible d'emercar el fons de l'article a incitar el públic vilafraquí que passés a engròssir el nombre de socis de l'esmentada entitat, que, trist és dir-ho, consta avui sols d'uns 120 a 130, entre totes les categories, i quan els seus

ESPORTIVES

FÚTBOL

F. C. Tarragona, 3

U. E. Vilafranca, 4

AL camp del Tarragona ja agaren el dia de Sant Pere els dos equips apuntats amb brillant victòria de la Unió Esportiva sobre el campió provincial tarragoní.

El partit, com indica el resultat, fou interessantíssim i molt competitiu; va ésser jugat per ambdós contrincants a un fort tren; es presenciaren dos temps molt brillants per la actuació dels dos equips, si bé a la primera part els unionistes jugaren més superiorment que llur adversari.

El resultat d'aquest primer temps fou de 2 a 0 favorables als unionistes, aconseguits ambdós per Soriano, el primer d'un magnífic cap i el segon d'un imparable xut, producte de brillants atacs.

Al segon temps el tantjador funcionà alternativament. Primerament marcà el Tarragona i poc després els unionistes assoliren el tercer; novament els tarragonins aconseguiren perforar i a continuació ho feren els unionistes; amb aquest resultat de dos a quatre, que tothom donava per segur, finalitzava el partit, quan en un atac, en els últims moments, el Tarragona féu el tercer i últim gol. Aquests foren entrats per Gili(2) d'un xut bombat, i aprofitant un free-kick respectivament, i per Montoliu en una arrencada individual, els del Tarragona. És de la Unió Esportiva per Soriano i Galt, de dos certers xuts.

L'actuació dels unionistes en aquest encontre, a pesar d'alinear algun reserva, fou brillantíssima i de les més encertades.

Cal assenyalar dels seus jugadors en primer lloc a Soriano, que fou el millor dels vint i dos,

mitjans siguin d'igual-ne normals, podem exigir noves orientacions si hi ha lloc; i sobretot recordem que fins ara a Vilafranca, salvant honroses excepcions, vivim sols de projectes, havent aconseguit per mitjà de l'Associació de Música quelcom de realitat.

No ens deixem portar de certs comentaris intencionats d'alguns, molt pocs per sort, malcontents que mai no manquen, per dissort, en tota obra per positiva que sigui, vivim la realitat, aportem tots el nostre gra de sorra i si quelcom tenim a objectar, fem-ho noblement a qui correspongui, no públicament, ja que fent-ho d'aquesta última manera ens exposem que cada ú ho interpreti el seu gust, segant l'herba per dessota els peus a qui segons el meu entendre, no ho mereix.

UN SOCI DE LA MÚSICA.

N. de la R.—Perquè no se'n pugui dir que no hem publicat l'anterior article tal com ens ha estat tramès, ni tan sols no hem esmenat les seves errades, principalment sintàctiques. Altament consti que el publiquem perquè el fet d'haver-nos el lliurat qui ens l'ha lliurat diu prou clar que és una rèplica oficial de l'Associació de Música, entitat que sempre ens té gustosament a les seves ordres.

a Casanoves que jugà de mig-centre, i a Rodríguez a la defensa.

El Tarragona, que alineà elements de prova, féu un segon temps molt brillant. Sobressortí la formidable defensa Ingles-Borràs, que fou el millor de l'equip, junt amb Gili, Domingo i Gandia.

Al camp local jugaren el mateix dia, tal com s'anuncià, el partit revenja del que jugaren a Igualada el reserva de la Unió Esportiva i el primer de l'Ateneu Igualadí. La falta d'alguns dels millors elements a les files unionistes feren que aquests no poguessin repetir la proesa de l'anterior encontre; aquest cop fou favorable a l'equip de l'Ateneu per 5 a 3.

En canvi el partit que el mateix reserva jugà diumenge amb l'equip de la U. C. Vicentina, de Sant Vicents dels Horts, aconseguí el fantàstic resultat de 12 gols a 0. Cal dir que la copiosa victòria unionista fou en part deguda a la poca compenetració de l'equip visitant, que no obstant presentà individualitats notables.

Un programa força interessant i que ha de cridar l'atenció del públic local, tindrà lloc demà al camp de la Unió Esportiva.

En combinació amb el partit de futbol que jugaran els primers del C. D. Badló i Unió Esportiva, i que ha de resultar renyidíssim, tenint en compte l'empat del partit que jugaren els mateixos equips. Actuaran al camp d'esports els tant aplaudits «Xiquets de Valls» que aixecaran els més atrevits castells i torres.

Atlètic Fortpienc, 0

F. C. Vilafranca, 6

Aquest encontre era esperat amb interès per l'afició, ja sigui per tornar a veure aquest equip, el qual féu l'altra vegada una exhibició de joc bonic i ràpid, ja sigui per a presenciar l'actuació dels nous elements que ingressen al Vilafranca.

Àrbitre Ferrer a satisfacció.

Els equips s'alinearen com segueix:

Vilafranca:—Noves; Llorenç, Mellado; Via, Guasch, Vandel·lós; Soler P., Roca, Agustinet, Cudet i Arnabat.

Atlètic Fortpienc:—Iglésies; Zabalo, Iriza; Martí, Burguete, Martí; Monte, Torres, Beraves, Virgili i Vidal.

L'actuació del Vilafranca, especialment de la davanera, fou brillant, com ho demostra el resultat, car es desenrotllaren algunes jugades que molt bé podien convertir-se en gol. La defensa estigué bé, cosa que no podem dir de la ratlla mitja que fou la més fluixa.

L'equip visitant el considerem més fluix que el que va empatar dies passats. Amb tot és digne d'elogi. El que ens plagué més fou el porter, qui amb tot els gols que li entraren defensà el marc com un heroi.

Es necessita peó encarregat per a magatzem de vins.

Adreçar-se a:

Joan Esclassans i Milà

Llibertat, 10

Vilafranca del Penedès

Noves

Els nostres «Quaderns». — Per causes contràries a la nostra voluntat, no podem repartir avui, amb tot i tenir-los tirats, els Quaderns mensuals d'Acció.

Festa de St. Cristòfor. — Dimarts, a les 8 del matí la Banda del Regiment de Luchana de Tarragona farà una passada pels carrers de la vila tocant alegres composicions.

A les 10, a la Basílica de Santa Maria, solemne Ofici cantat per la capella i sermó, pel Dr. D. Lluís Urpi, pvre. Acabat l'Ofici, solemne benedicció d'autos, i camions els quals després de dit acte i acompanyats de la Banda de Luchana, aniran a la Rambla per a fer un magestuosa desfilada.

A dos quarts de dues, dinar. A dos quarts de 7, Concert a la Rambla i a les 10, després de cremar un castell de focs d'artifici, ball al Casino Unió.

Parroquia de la Santíssima Trinitat. — Dimarts, festa de St. Cristòfor, patró dels carrers de la Font i Puigmolí, a les 10 se celebrarà Ofici solemne cantat per l'escolania parroquial amb sermó que farà Mossèn Josep Olivella, pvre. Hi haurà adoració de la Relíquia a totes les Misses i es repartirà el tradicional espigol. Acabat l'ofici es farà la benedicció dels autos. Són administradors En Joan Baltà i En Josep Colomir.

Deviatge. — Aquesta setmana la vilafranguina senyora Carme Boada i Camps i la seva neboda Na Carme Bertran i Boada sortiren cap a França, Suïssa, Alemanya, Bèlgica i Holanda.

Desitgem que tinguin un viatge fel·lissim.

Festa del Carrer de St. Bernat. — La festa d'aquest carrer se celebrarà demà amb extraordinaris actes. Vet-els ací: a les 6, diada per les gralles; a les 8, esmorzar a la mainada; a les 9, arribada dels Xiquets de Val's; a les 11, Missa a la Basílica; a dos quarts de 12, repartiment de bons als pobres; a la mateixa hora, castells i torres pels xiquets; a dos quarts d'una, castells davant la Casa de la Vila; a les 3, castells altre cop; a les 6, jocs infantils, elevació de globus; a les 8 altre vegada castells pels Xiquets i a dos quarts de deu ball.

Noces. — Dies passats, a l'església de la Puríssima Concepció de Barcelona, contragueren matrimoni En Joan Ventosa i Soler i la bella senyoreta Maria Teresa Bertran i Boada.

Beneí el casament l'oncle de la núvia, el nostre distingit amic Dr. Joan D. Boada, Canonge de la Seu de Barcelona, i celebrà la

missa nupcial el Rvnd. D. Pere Ventosa, pvre.

Trametem la nostra cordial enhorabona als novells esposos i els desitgem que Déu els concedeixi tota mena de benediccions.

Naixement. — L'esposa del nostre amic En Martí Rios i Coll ha deslliurat feliçment un nen. Rebin els pares la nostra enhorabona.

Constitució d'una societat. — Se'ns diu que la societat vilafranguina d'assegurances sobre malalties de què par'vem dies enrrera quedarà constituïda aviat. Dintre pocs dies es convocarà una reunió pública per a donar compte dels treballs realitzats i acabar d'ultimar la seva constitució.

Excursió ciclista. — Diumenge passà per Vilafranca una caravana de nombrosos excursionistes de l'«Esport Ciclista Català» de Barcelona. Després d'esmorzar a la nostra vila, davant de can Sammarini, on s'uní a l'expedició un bon nombre de ciclistes vi afranquins, continuaren el viatge cap a Guardiola on foren obsequiats extraordinàriament.

Visitaren les Caves Baqués, el propietari de les quals va obsequiar els ciclistes amb mantes ampolles de l'excquisit xampany que elabora.

Queixa. — Se'ns prega que fem avinent a qui correspongui la queixa de mants venedors sobre l'hora que es fa la inspecció sanitària dels mercats.

Hom demana que l'esmentada inspecció es faci cada dia més dematí, car a l'hora que es ve fent, molts dies s'ha de fer esperar els compradors matiners.

Metge nou. — Ha començat les seves consultes, a la nostra vila, el Dr. F. Serrallach i Julià. Vindrà els dissabtes de cada setmana, de 8 a 12 del matí, i visitarà tan sols malalties de l'orina i de la matriu, amb llurs anèxes de ronyons, bufeta i pròstata, especialitats que ha cursat amb gran èxit a la Facultat de Medicina de Barcelona i que ha practicat, ultra a l'Hospital Clínic d'aquella ciutat, d'on va ésser intern per oposició, als Hospitals de Paris, Frankfurt i Viena.

Excursions. — Regna molta animació entre un estol de vilafranguins que demà efectuaran una bella excursió a les platges de Sitges, Vilanova, ermita de Lourdes i Pantan de Foix.

També un altre grup molt nombros visitaran els monestirs de Santes Creus i Poblet.

A tots els desitgem unes hores d'expansió ben divertides i abellidores.

A. G. GROS

Professora d'idiomes

En acomiadar-me de les meves volgudes alumnes i llurs distingides famílies, m'és plaent manifestar-les-hi el meu sincer agraïment per la confiança que m'han demostrat durant els dotze anys i mig, que he romàs en aquest singlítica Vilafranca i els desitjo molts anys de bona salut rublerts de tota mena de prosperitats.

M'és molt grat també, advertir-les-hi que si volen estalviar desenganys, pèrdua de temps, diner i treball en aprendre idiomes, es dirigeixin al «Col·legi de Sant Elia», on rebran una excel·lent ensenyança de Francès i Anglès amb el mateix profitós resultat que han rebut amb el meu ensenyament.

A. G. Gros

— **PIANOS I ARMONIUMS**
Lloguer i venda de nous i usats a diferents preus. Carrer de Sant Pere, 6. Vilafranca.

MODISTES

Si voleu novetats i economia per a confeccionar els vostres vestits, visiteu la casa de prisats, brodats, calats i forreria de borons de totes classes, que té instal·lada

C. LLUMBART DE CARBÓ
Duc de la Victòria, 38
Vilafranca del Penedès

Dr. Lluís Fortuny Navarro

Metge de l'Hospital Clínic
Professor ajudant de la Facultat de Medicina de Barcelona.

Especialista en:
Coll, Nas i Oïda

VISITA A VILAFRANCA
DISSABTES de 9 a 1 del matí.
Plaça de la Constitució, 35. — pral.

— Clínica a Barcelona —
Trafalgar, 50 1.º Tel. S. P. 1973

Ricard Cuscó i Almirall

ADVOCAT

Ofereix el seu despatx: Carrer de Sant Bernat, 23.

Vilafranca del Penedès

MANUEL GUILAMANY I POCH

Procurador dels Tribunals

Parellada, 32

Vilafranca del Penedès

— Es ven una estanteria i mostadors quasi nous propis per qualsevol establiment.

Raó carrer de la Indústria, 12
Vilafranca.

DE INTERÉS PARA LOS CUOTAS

Se compran y venden caballos, se dan potros a la silla y enganche, se quitan resabios y se dan lecciones de equitación, Civil y Militar, como tambien se dan caballos para que puedan ser montados por Señoritas. A cargo del Profesor de Equitación Civil. Ex-opositor del Cuerpo de Equitación Militar.

ROGELIO GÓMEZ RUZ

Para encargos; Industria, 9 2.º
Vilafranca del Penedès
(Barcelona)

Si vol vestir elegant no deixi de encarregar els seus trajes a aquesta CASA

RULL - GERMANS

METGES - DENTISTES

Consulta diària al PASSEIG DE GRÀCIA, 46, pral.
(Prop del Baixador) Barcelona.

RAMBLA DE SANT FRANCESC, 29.

Treballs d'Escola Nordamericana

Especialitat en extraccions, dentadura sense paladar i aparells de caixú.

Obturacions, orificacions i incrustacions a preus convencionals. Rapidesa en els treballs i economia en els preus.

Els materials emprats per aquesta casa són de la més alta qualitat
CONSULTES: Dimecres de dos quarts de 11 a 1 i de 3 a 7 —
Dissabtes de 9 a 1 i de 3 a 7. — Diumenges de 9 a 1.

Dr. Josep M.ª Ramon Escardó

Avinguda de Alfons XIII (Diagonal), 371, 1.º 1.º (entre Passeig de Gràcia i Otaris) - Tel. 1324 G. Consultes: de 4 a 6 - Barcelona.
Plaça Milà, 7, els dissabtes de 10 a 1 - Vilafranca del Penedès.

MAI ALTIES

Nervioses

Histerisme, epilèpsia, psicastènia i paràlisi.

Secreció interna

Retraq de desenrotllament infantil: Rejoveniment Nutrició, Artritis, Diabetis i Obesitat.

Josep Ràfols i Poch

Investigacions secretes

Portaferri, 10-3.º, 2.º Barcelona

NOU ÉXIT DE LA CASA R. QUER

Canaloni

— "La Teresita"

ES RECOMANAN PER ÉSSER ELS MILLORS

DE VENDA:

EDUARD QUER

Constitució, 35 - Vilafranca del Penedès

Anuncis classificats

LLOQUERS:

— Casa de camp vora el mar a la platja de Comarruga es lloga amoblada. Raó: en aquesta impremta.

— Casa per llogar al carrer del Progrés, 25 (carretera de St. Martí). Raó en aquesta impremta.

VENDES:

— Bufet nou, es ven a bon preu. Raó, a la impremta.

— ES VEN UN COTXE de dues places motor, BALLOT, sis cavalls, tres marxes i marxa enrrera. Consum cinc litres de líquid per cada cent quilòmetres. Preu avantatjós i a tota prova.

També es ven un Sidecard quasi nou i de bona marca a preu baratíssim. Raó, Garage Bohé, carrer Clascar. Vilafranca Penedès.

— Casa situada prop de Torrelles, amb terreny de regadiu, es ven a bon preu. Una peça de terra per vendre a Vilafranca de 3 jornals a les Cloies, i una casa dins la vila de Torrelles també per vendre Raó: Rambla de Nira. Dona, 39 2.º de 11 a 1. dies festius.

— MAGATZEM per vendre a la Carretera d'Igualada. Raó en aquesta impremta.

— Casa per vendre al Poble Nou a bon preu. Raó en aquesta impremta.

— Es ven un cadira de luxe, en bon estat.

Raó a la fusteria Feliu, Parellada, 34.

— Porta de ferro per a portal de carrer; es vendrà a bon preu.

Raó en aquesta impremta.

Anuncis diversos

— Es desitja senyor o jove, a menjar o a tot estar, pis en punt cèntric. Raó en aquesta impremta.

— Expert comptable s'ofereix per portar comptabilitat a hores o tot el dia. Raó en aquesta impremta.

— Cirurgià Callista Massagista M. RIOS COLL
Sant Bernat, 4.

— Jove s'ofereix a hores per treballs de despatx. Raó: en aquesta impremta.

AMB CENSURA ECLESIASTICA
IMP. ESTEVA. - TEL. 115. - VILAFRANCA

Dr. F. Serrallach i Julià

Ex-intern per oposició de l'Hospital Clínic.

Ex-alumne dels Hospitals de Paris, Frankfurt i Viena.

Metge de l'Hospital Clínic.

ESPECIALISTA EN MALALTIES DE L'ORINA I DE LA MATRIU
(Ronyons, bufeta, pròstata etc.)

Raigs X i Radioteràpia profunda per al tractament de tumors de bufeta, hemorragies, pròstata i matriu. Diatèrmia.

Clinica pròpia d'operacions. — Balmes, 250. — Barcelona.

— Consulta: Dissabtes de 8 a 12 —
Carrer d'En Coll, 7 - Vilafranca

Barcelona: Carrer de Balmes, 250, de 3 a 6, Tel. G. 616.

Débiles tomad el acreditado Elíxir **Callo** Es } rápido científico agradable que da Vida y Juventud

Els que hagin ESPERAT l'arribada del

Nou cotxe FORD

hi hauran sortit guanyant.

La molta demanda fa que siguin lliurats per rigorós torn.

¡No retrasseu un dia més la vostra comanda!

AGENCIA FORD OFICIAL

General Prim, 1 i St. Pere, 2

TELÈFON 129

Yoghurt

Preparat diàriament a la

FARMACIA SERRAT

Cort, 1 - Telèfon, 178
Vilafranca del Penedès

Fusteria i Mobles

A. PUJADOR

antiga casa Ballester

Font, 5 i 10

Vilafranca del Penedès

Funerària Modelo

JOSEP TRIUS (a) Torné

Sta. Maria, 8 - Tel. 106 - Vilafranca.
Grans existències de BAGULS forms
CAIXA sistema modern baguls de sav-
na i aigua forma bolata com també de
montats amb paño i muntats formes ho-
leta, sisabats i reutes. És la casa que té
més varietat, més axís, guita i més eco-
nomia. - Gran assortit en CORONES.

Bar Valenti

Valenti Valls i Vidal

Carrer de Capellens, 8, 10 i 12
(entre Plaça Nova i de Santa
Ana) BARCELONA

Se serveixen àpats per abona-
ments i per coberts, de 2:50
pres. en endavant.

Vi de collita pròpia.

Menjers a l'estil familiar.

Especialitat en els encàrrecs.

Servei a domicili.

Cafès i licors d'acreditades
marques.

PRISATS

GALATS

BRODATS "CORNELY"

Esmerada confecció de prisats amb més de 400 bonics models.
Prisats de fantasia i última novetat.

CALATS A MÀQUINA

Brodats «Cornely» (cadena, cordó, punt rus o flux i astra-
can) de la més fina execució.

PREUS MODERATS

Mostruaris a la disposició de tothom que ho sol liciti.

Conxita Marzal PLAÇA J. A. CLAVÉ, n.º 3
Vilafranca del Penedès

DINER

Préstecs de tota mena.

Compra-venda de finques i
de tota classe d'objectes.

Es fan operacions a domicili.

Tracta reservat i seriós.

Fidel Vives Ventura

Carrer d'En Coll, 5, primer.

Mobles i Taller de Fusteria Mecànica de LLUIS FABRÉ

Aquesta casa assabenta la seva clientela i el públic en general
que demés de fer tot el pertanyent al ram de construcció té obert
un establiment de mobles de luxe i de senzills a preus econòmics.

— Exposició i venda de Mobles: Plaça de la Constitució, 39. —

— Domicili: Plaça de A. Clavé, 14. —

— Tallers: Carrer de Ponent, 12. —

Fusteria mecànica i construcció de
TALLERS

P. Magí Soler

Tallers i despatx: CLAVÉ, 13 i 14, 49
Depòsit de tanta: PLAÇA DE JAUME I, 3.

Única casa montada amb maquinària
moderna.

Preu fixa i més limitat que en cap altre
FUNERARIA. Corones per a tots els gustos.

Promptitud Perfecció Economia

COSTA BRAVA

Gran terrassa del Mediterrà

Vista incomparable a Catalunya

Hotel del Santuari de Sant Sebastià
PALAFRUGELL

Obert tot l'any - El preferit per l'aristocràcia pel bon servei i
cuina immillorables - Preus especials per a famílies estiujants. -
Auro pels bany a la platja de Llafranch. - Coberts des de 6
pessetes. - Per encàrrecs al propietari

MODEST LLADÓ

TELÈFON, 7

CALELLA DE PALAFRUGELL

RECADER

de SANT QUINTI DE ME-
DIONA a VILAFRANCA
Josep Ros i Casanoves

Des de dimarts s'establirà aquest servei sortint de St. Quimí a les 7
del matí, de la casa Josep Ros (a) Ermità, i a les 5 de Vilafranca, de la po-
sada La Parra.

Les persones que desiguen que se'ls porti aigua de la font del Bosc,
poden encarregar-ho i se'ls servirà diàriament.

Si no heu oït mai una audició perfecta de
ràdiorretransmissió passeu si us plau, per tal de
conèixer us, totes les tardes per davant dels

Magatzems El Segle XX

Antiga casa Quatre Cantons

